

[Weikop.]

lige følgevirkninger? Vi vil ikke følge Sveriges eksempel herhjemme, skønt monopolloven som sagt har vist sig at tjene sit formål: at være forebyggende; og jeg vil gentage, at jeg synes, de 21 sager viser dette meget tydeligt, selv om vi ikke ved nok om disse sager.

Monopoltilsynet skal nu udvide sit personale, således har jeg forstået det, og det koster også penge. Meddelelsen om, at der skal ske en personaleudvidelse, tager den højtærede handelsminister, det radikale venstre og retsforbundet øjensynlig ganske simpelt til efterretning. Vil retsforbundet, der altid har været den skarpeste modstander af administrationsudvidelse, ganske stille finde sig i, at dette sker, eller kan vi vente et forslag til folketingsbeslutning fra retsforbundet om, at administrationen her ikke må udvides? Der må vel være en grænse for, i hvilket omfang retsforbundet vil svigte de erhvervsdrivende, der har stemt på det i tiltro til, at det var forkæmper for varedirektoratets og monopoltilsynets begrænsning eller nedlæggelse.

Det ærede medlem hr. Tholstrup såvel som den højtærede handelsminister og det radikale venstre fejede med en lidt for flot håndbevægelse erhvervenes synspunkter af bordet; man har vel end ikke ønsket at drøfte henvendelsen, og det til trods for at alle erhvervene står bag, det være sig Industrirådet, Dansk Dampskibsrederiforening, Grosserer-Societetets Komité, Landbrugsrådet, Butikshandelens Fællesråd og Håndværksrådet; kort sagt, samtlige erhverv står bag denne henvendelse. Ved tidligere forhandlinger har f. eks. den højtærede økonomiminister hr. Bertel Dahlgaard lagt stærk vægt på henvendelser oven i købet fra enkelte erhvervsorganisationers side, men hans efterfølger er øjensynlig ligesom det ærede medlem hr. Tholstrup nu temmelig ligeglad med, hvad det samlede erhvervsliv mener om dette forslag.

I henhold til lovens bestemmelser har erhvervsvirksomheder krav på at opnå dæk-

ning for alle nødvendige omkostninger. Hvis omkostningerne stiger og der ikke er andre forhold, der taler imod en prisforhøjelse, har loven givet virksomhederne ret til forhøjelse, men ikrafttrædelse af forhøjelserne vil, hvis dette forslag godkendes og gøres permanent, være afhængig af monopoltilsynets godkendelse. Det vil i virkeligheden sige, at den ret, der i loven tillægges erhvervsvirksomhederne, i kortere eller længere tid kan tilsidesættes, og således mener jeg ikke man kan lovgive, i hvert tilfælde ikke permanent.

Når erhvervslivet for en del varers vedkommende i øjeblikket, således som tilfældet jo er, er afhængigt af godkendelse, og når erhvervene ikke hidtil har gjort nogen indsigelse på dette punkt, kan jeg tænke mig, at det skyldes, at bestemmelserne om forhåndsgodkendelse udløber om et år. Ganske vist ved jeg meget vel, og det har den højtærede handelsminister også gjort opmærksom på, at der i loven står, at godkendelse skal så vidt muligt afgives inden 8 dage, men jeg tror nu ikke på, at det kan lade sig gøre, og jeg tror heller ikke, at den højtærede handelsminister i virkeligheden tror det, ganske simpelt fordi der ved eventuelle lønforhøjelser kommer så mange sager, at det ganske simpelt ikke lader sig gøre, medmindre der sker yderligere personaleudvidelser.

Efter alt det, jeg her har sagt, kan man spørge, om jeg alene tænker på erhvervene og ikke på forbrugerne. Hertil vil jeg svare, at jeg tænker i høj grad både på lønmodtagerne og forbrugerne. Monopolloven har, som det var tilsigtet, vist sig at være forebyggende, og ingen ved, hvilken prismæssig virkning de 21 sager, der har været behandlet, har haft for forbrugerne. Jeg ved det ikke, og det er heller ikke oplyst, om der i det hele taget har været en fordel for forbrugerne, og hvor stor denne fordel eventuelt har været, men én ting er i hvert fald sikker: det har krævet administration, og den er blevet betalt af skatteyderne.

Det er helt forkert at ville tage beskyt-